

**Конвенція про транскордонний вплив
промислових аварій**

Вчинено в Хельсінкі, 17 березня 1992 року

з поправками від 19 грудня 2015 року

ОРГАНІЗАЦІЯ
ОБ'ЄДНАНИХ
НАЦІЙ

Преамбула

Сторони цієї Конвенції:

враховуючи особливе значення захисту людей і навколишнього середовища від впливу промислових аварій в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь,

визнаючи важливість і невідкладність запобігання серйозному шкідливому впливу промислових аварій на людей і навколишнє середовище і сприяння всім заходам, які стимулюють раціональне, економічно доцільне і ефективне використання заходів із запобігання аваріям, забезпечення готовності до них і з ліквідації їх наслідків з метою досягнення екологічно безпечного і сталого економічного розвитку,

враховуючи, що шкідливий вплив промислових аварій може відчуватися за межами кордонів і вимагає співпраці між державами,

підтверджуючи необхідність сприяння активному міжнародному співробітництву між заінтересованими державами до, під час і після аварії з метою зміцнення відповідної політики, а також посилення і координації дій на всіх належних рівнях для запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх транскордонного впливу,

відзначаючи важливість і користь двосторонніх і багатосторонніх заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх впливу,

усвідомлюючи роль, яку відіграє в цій галузі Європейська економічна комісія Організації Об'єднаних Націй (ЄЕК) і посиляючись, в числі іншого, на Кодекс поведінки ЄЕК у разі аварійного забруднення транскордонних внутрішніх вод і Конвенцію про оцінку впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті,

беручи до уваги відповідні положення Заключного акта Наради з безпеки і співробітництва в Європі (НБСЕ), Підсумкового документа Віденської зустрічі представників держав-учасниць НБСЕ і результати Софійської наради держав-учасниць НБСЕ щодо захисту навколишнього середовища, а також відповідні види діяльності і механізми Програми Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища (ЮНЕП), зокрема програму АПЕЛЛ, Міжнародної організації праці (МОП), зокрема Кодекс заходів щодо запобігання великомасштабним промисловим аваріям, та інших відповідних міжнародних організацій,

враховуючи відповідні положення Декларації Конференції Організації Об'єднаних Націй з проблем навколишнього середовища, і зокрема принцип 21, згідно з яким держави, відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй і принципами міжнародного права, мають суверенне право розробляти свої власні ресурси, виходячи зі своєї політики в галузі навколишнього середовища, і несуть відповідальність за забезпечення того, щоб діяльність в межах дії їх юрисдикції або контролю не завдавала шкоди навколишньому середовищу інших держав або районів за межами дії національної юрисдикції,

беручи до уваги принцип «забруднювач платить» як загальний принцип міжнародного права навколишнього середовища,

підкреслюючи принципи міжнародного права і звичаю, зокрема, принципи добросусідства, взаємності, недискримінації та доброї волі,

домовилися про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Конвенції:

a) «Промислова аварія» означає подію, що виникає в результаті неконтрольованих змін під час будь-якої діяльності з небезпечними речовинами, або:

i) на промисловому об'єкті, наприклад, під час виробництва, використання, зберігання, переміщення або видалення; або

ii) при транспортуванні, тією мірою, як це охоплюється пунктом 2 d) статті 2;

b) «Небезпечна діяльність» означає будь-яку діяльність, під час якої одна або більше ніж одна небезпечна речовина присутня або може бути присутня в кількостях, рівних або перевищуючи граничні кількості, перераховані в додатку I до цієї Конвенції, і яка здатна призвести до транскордонного впливу;

c) «Вплив» означає будь-які прямі або непрямі, негайні або такі, що виникли через проміжок часу, шкідливі наслідки промислової аварії, зокрема для:

i) людей, флори і фауни;

ii) ґрунту, води, повітря і ландшафту;

iii) взаємозв'язку між факторами, зазначеними в підпунктах i) та ii);

iv) матеріальних цінностей і культурної спадщини, включаючи історичні пам'ятники;

d) «Транскордонний вплив» означає серйозний вплив у межах дії юрисдикції тієї чи іншої Сторони в результаті промислової аварії, що сталася в межах дії юрисдикції іншої Сторони;

e) «Оператор» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, включаючи

державні органи, що відповідають за проведення будь-якої діяльності, наприклад, під наглядом якої здійснюється та чи інша діяльність, яка планує здійснювати або здійснює будь-яку діяльність;

f) «Сторона», якщо в тексті не міститься інше визначення, означає Сторону цієї Конвенції;

g) «Сторона походження» означає будь-яку Сторону або Сторони, в межах дії юрисдикції якої або яких сталася або може статися промислова аварія;

h) «Зачеплена Сторона» означає будь-яку Сторону або Сторони, яку або які зачіпає або може зачепити транскордонний вплив промислової аварії;

i) «Заінтересовані Сторони» означає будь-яку Сторону походження і будь-яку зачеплену Сторону;

j) «Громадськість» означає одну або декілька фізичних або юридичних осіб.

Стаття 2

Сфера дії Конвенції

1. Ця Конвенція застосовується для запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації наслідків аварій, які можуть призвести до транскордонного впливу, включаючи вплив аварій, викликаних стихійними лихами, а також щодо міжнародного співробітництва, що стосується взаємної допомоги, досліджень і розробок, обміну інформацією та технологією в галузі запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків.

2. Ця Конвенція не застосовується до:

a) ядерних аварій або надзвичайних ситуацій, пов'язаних з радіоактивним зараженням;

b) аварій, викликаних діяльністю на військових об'єктах;

c) руйнування гребель, за винятком впливу промислових аварій, викликаних такими руйнуваннями;

d) аварій на наземному транспорті, за винятком:

i) термінової ліквідації наслідків таких аварій;

- ii) транспортних операцій на промисловому майданчику, на якому здійснюється небезпечна діяльність;
- e) випадкових викидів генетично модифікованих організмів;
- f) аварій в результаті діяльності в морському середовищі, включаючи розвідку або розробку морського дна;
- g) розливів в морі нафти або інших шкідливих речовин.

Стаття 3

Загальні положення

1. Сторони, враховуючи зусилля, вже вжиті на національному та міжнародному рівнях, вживають відповідних заходів і співпрацюють у рамках цієї Конвенції з метою захисту людей і навколишнього середовища від промислових аварій шляхом запобігання таким аваріям, наскільки це можливо, зменшення їх частоти і серйозності та пом'якшення їх впливу. З цією метою вживаються заходи щодо запобігання аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, включаючи відновлювальні заходи.
2. Сторони шляхом обміну інформацією, консультацій та інших спільних заходів розробляють і здійснюють без необґрунтованої затримки політику і стратегії для зниження ризику промислових аварій та вдосконалення заходів щодо їх запобігання, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, включаючи відновлювальні заходи, беручи при цьому до уваги зусилля, вже вжиті на національному та міжнародному рівнях, з метою виключення непотрібного дублювання.
3. Сторони забезпечують обов'язок оператора щодо вжиття всіх заходів, необхідних для виключення ризику при здійсненні небезпечної діяльності та упередження промислових аварій.
4. Для виконання положень цієї Конвенції Сторони вживають відповідні законодавчі, регулюючі, адміністративні та фінансові заходи з метою запобігання аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків.
5. Положення цієї Конвенції не зашкоджують будь-яким зобов'язанням Сторін відповідно до міжнародного права щодо промислових аварій та небезпечної діяльності.

Стаття 4

Встановлення небезпечних видів діяльності, консультації та консультативні висновки

1. З метою вжиття запобіжних заходів та заходів щодо забезпечення готовності Сторона походження вживає у разі необхідності заходи щодо встановлення небезпечних видів діяльності в межах дії її юрисдикції і забезпечує оповіщення зачеплених Сторін про будь-яку заплановану діяльність або діяльність, яка здійснюється.
2. Заінтересовані Сторони за ініціативою будь-якої такої Сторони проводять консультації щодо встановлення таких небезпечних видів діяльності, стосовно яких є підстави вважати, що вони можуть викликати транскордонний вплив. Якщо заінтересовані Сторони не досягають домовленості щодо того, чи є та або інша діяльність небезпечною діяльністю, то будь-яка Сторона може, якщо тільки заінтересовані Сторони не домовилися про інший спосіб вирішення такого питання, передати це питання в комісію із запитів відповідно до положень додатка II до цієї Конвенції для отримання консультативного висновку з цього питання.
3. Стосовно планованої або здійснюваної небезпечної діяльності Сторони застосовують процедури, викладені в додатку III до цієї Конвенції.
4. У тих випадках, коли небезпечна діяльність підлягає оцінці впливу на навколишнє середовище відповідно до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті та така оцінка включає аналіз транскордонного впливу промислових аварій, що сталися у зв'язку з небезпечною діяльністю, яка здійснюється відповідно до положень цієї Конвенції, остаточне рішення, прийняте для цілей Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище в транскордонному контексті, має відповідати відповідним вимогам цієї Конвенції.

Стаття 5

Добровільне поширення дії

Заінтересованим Сторонам слід з ініціативи будь-якої з них проводити обговорення стосовно питання про те, чи слід розглядати ту чи іншу діяльність, яка не охоплюється додатком I, як небезпечну діяльність. У разі взаємної згоди вони можуть використовувати будь-який консультативний механізм на свій вибір або комісію із запитів відповідно до додатка II для отримання відповідного роз'яснення. У разі досягнення заінтересованими Сторонами домовленості з цього питання ця Конвенція або будь-яка її частина застосовується до цієї діяльності, так, якщо б вона була небезпечною діяльністю.

Стаття 6

Запобігання

1. Сторони вживають відповідних заходів з метою запобігання промисловим аваріям, у тому числі заходи, що стимулюють операторів здійснювати дії щодо зниження ризику промислових аварій. Такі заходи можуть включати заходи, перераховані в додатку IV до цієї Конвенції, але не обмежуються ними.
2. Стосовно будь-якої небезпечної діяльності Сторона походження вимагає, щоб оператор продемонстрував безпеку здійснення небезпечної діяльності шляхом надання такої інформації, як основні дані про процес, включаючи аналіз і оцінку, передбачені в додатку V до цієї Конвенції, але не обмежуючись ними.

Стаття 7

Прийняття рішень про розміщення

У рамках своєї правової системи Сторона походження з метою зведення до мінімуму ризику для населення і навколишнього середовища всіх зачеплених Сторін вживає заходів до формування політики в області розміщення нових і значну модифікацію існуючих об'єктів, на яких здійснюється небезпечна діяльність. У рамках своїх правових систем Сторони вживають заходів до формування політики в області проведення істотних заходів у районах, які можуть бути зачеплені транскордонним впливом промислової аварії, що виникла в результаті небезпечної діяльності, з метою зведення до мінімуму пов'язаного з нею ризику. При розробці і формуванні такої політики Сторонам слід розглядати питання, викладені в підпунктах 1-8 пункту 2 додатка V і в додатку VI до цієї Конвенції.

Стаття 8

Готовність до надзвичайних ситуацій

1. Сторони вживають належних заходів для забезпечення та підтримки відповідної готовності до надзвичайних ситуацій з метою ліквідації наслідків промислових аварій. Сторони забезпечують вжиття заходів щодо забезпечення готовності з метою пом'якшення транскордонного впливу таких аварій, при цьому діяльність у межах промислового майданчика проводиться операторами. Ці заходи можуть включати заходи, про які йдеться в додатку VII до цієї Конвенції, але не обмежуються ними. Зокрема, заінтересовані Сторони інформують одна одну про свої плани дій у надзвичайних ситуаціях.

2. Стосовно небезпечної діяльності Сторона походження забезпечує підготовку і здійснення планів дій у надзвичайних ситуаціях на промисловому майданчику, включаючи вжиття прийнятних заходів з метою ліквідації наслідків аварії та інших заходів щодо запобігання і зведення до мінімуму транскордонного впливу. Сторона походження забезпечує іншим заінтересованим Сторонам надання наявних у неї елементів для розробки планів дій у надзвичайних ситуаціях.

3. Стосовно небезпечних видів діяльності кожна Сторона забезпечує підготовку і здійснення планів дій у надзвичайних ситуаціях за межами промислового майданчика, які передбачають заходи, що повинні бути вжиті в межах її території з метою запобігання і зведені до мінімуму транскордонного впливу. При підготовці таких планів враховуються результати аналізу і оцінки, зокрема питання, зазначені в підпунктах 1-5 пункту 2 додатка V. Заінтересовані Сторони прагнуть забезпечити сумісність таких планів. При необхідності розробляються спільні плани дій у надзвичайних ситуаціях за межами промислового майданчика, для сприяння вжиттю належних заходів щодо ліквідації наслідків аварії.

4. Плани дій у надзвичайних ситуаціях рекомендовано переглядати регулярно, або коли це вимагають обставини, з урахуванням досвіду, отриманого при ліквідації наслідків аварій, що мали місце в минулому.

Стаття 9

Інформація для громадськості та її участь

1. Сторони забезпечують надання належної інформації громадськості в районах, які можуть бути зачеплені аварією, що сталася в результаті небезпечної діяльності. Ця інформація надсилається такими каналам, які заінтересовані Сторони вважають слушними, і включає елементи, що містяться в додатку VIII до цієї Конвенції, при цьому в ній слід враховувати питання, зазначені в підпунктах 1-4 і 9 пункту 2 додатка V.

2. Сторона походження відповідно до положень цієї Конвенції і коли це можливо і необхідно надає громадськості в районах, які можуть бути зачеплені, можливість брати участь у відповідних процедурах з метою висловлення її думки і стурбованості щодо заходів із запобігання аваріям та забезпечення готовності до них, а також забезпечує, щоб можливість, яка надається громадськості зачепленої Сторони, була еквівалентна можливості, що є у громадськості Сторони походження.

3. Відповідно до своїх правових систем і, при бажанні, на основі взаємності Сторони надають фізичним або юридичним особам, які відчують або можуть відчути на собі шкідливий транскордонний вплив промислової аварії на

території будь-якої Сторони, однаковий доступ до відповідних адміністративних і судових процедур і рівне ставлення до них у рамках цих процедур, включаючи можливість порушення судової справи і подачі апеляції у зв'язку з рішенням, що зачіпають їх права, як і особам, які перебувають у межах дії їх власної юрисдикції.

Стаття 10

Системи сповіщення про промислові аварії

1. Сторони забезпечують створення та експлуатацію сумісних і ефективних систем повідомлення про аварії на відповідних рівнях з метою отримання і передачі повідомлень про промислові аварії, що містять інформацію, необхідну для протидії транскордонному впливу.
2. У разі виникнення або неминучої загрози виникнення промислової аварії, яка спричиняє чи може спричинити транскордонний вплив, Сторона походження забезпечує, щоб зачеплені Сторони на відповідних рівнях невідкладно повідомлялися про це через системи повідомлення про промислових аварії. Таке повідомлення включає в себе елементи, що містяться в додатку IX до цієї Конвенції.
3. Заінтересовані Сторони забезпечують, щоб у випадку виникнення промислової аварії або її неминучої загрози якомога швидше і тією мірою, в якій це відповідає обставинам, почали здійснюватися плани дій у надзвичайних ситуаціях, розроблені відповідно до статті 8.

Стаття 11

Ліквідація наслідків аварій

1. У разі промислової аварії або її неминучої загрози Сторони забезпечують вжиття найшвидших адекватних заходів з ліквідації наслідків, використовуючи при цьому найбільш ефективні методи обмеження впливу або зведення його до мінімуму.
2. У разі виникнення або неминучої загрози виникнення промислової аварії, яка спричиняє чи може спричинити транскордонний вплив, заінтересовані Сторони вживають заходів щодо проведення оцінки впливу, в необхідних випадках – спільно, з метою вжиття адекватних заходів з ліквідації наслідків аварії.

Заінтересовані Сторони докладають зусиль з метою координації вжитих ними заходів щодо ліквідації наслідків аварії.

Стаття 12

Взаємна допомога

1. Якщо в разі промислової аварії будь-яка Сторона потребує допомоги, вона може запросити її у інших Сторін, вказавши розміри і вид необхідної допомоги. Сторона, до якої звернуто запит про допомогу, негайно приймає рішення і інформує Сторону, яка направила запит, про те, чи може вона надати необхідну допомогу, а також вказує розмір і умови допомоги, яка може бути надана.

2. Заінтересовані Сторони співпрацюють з метою полегшення негайного надання узгодженої відповідно до пункту 1 цієї статті допомоги, включаючи, в разі необхідності, дії, спрямовані на зведення до мінімуму наслідків і впливу промислової аварії, а також для надання допомоги загального характеру. У тих випадках, коли між Сторонами не укладені двосторонні або багатосторонні угоди, що охоплюють передбачені ними заходи з надання взаємної допомоги, така допомога надається відповідно до додатка Х до цієї Конвенції, якщо Сторони не домовилися про інше.

Стаття 13

Відповідальність

Сторони надають підтримку відповідним міжнародним зусиллям з вироблення норм, критеріїв і процедур в області відповідальності.

Стаття 14

Дослідження і розробки

Сторони, в межах необхідності, виступають з пропозиціями та співпрацюють у галузі проведення досліджень і розробок щодо методів та технологій запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків. З цією метою Сторони заохочують і активно розвивають науково-технічну співпрацю, включаючи проведення досліджень в області менш небезпечних процесів з метою обмеження небезпек виникнення аварій і попередження та обмеження наслідків промислових аварій.

Стаття 15

Обмін інформацією

Сторони на багатосторонньому або двосторонньому рівні обмінюються доступною в розумних межах інформацією, що включає елементи, які містяться в додатку XI до цієї Конвенції.

Стаття 16

Обмін технологією

1. Сторони, виходячи зі своїх законів, правил і практики, сприяють обміну технологією з метою попередження промислових аварій, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, особливо шляхом сприяння:

- a) обміну доступними технологіями на різних фінансових засадах;
- b) прямим зв'язкам і співпраці у промисловості;
- c) обміну інформацією та досвідом;
- d) наданням технічної допомоги.

2. При сприянні видам діяльності, перерахованим вище в підпунктах a)–d) пункту 1 цієї статті, Сторони створюють сприятливі умови шляхом сприяння контактам і співпраці між відповідними організаціями та окремими особами як у приватному, так і в державному секторах, які можуть забезпечити надання технології, проектно-конструкторського обслуговування, обладнання або фінансових коштів.

Стаття 17

Компетентні органи і пункти зв'язку

1. Кожна Сторона призначає або створює один або кілька компетентних органів для цілей цієї Конвенції.

2. Без шкоди для інших домовленостей, досягнутих на двосторонньому або багатосторонньому рівні, кожна Сторона призначає або створює один пункт зв'язку для цілей повідомлення про аварії відповідно до статті 10 та один пункт зв'язку для цілей взаємної допомоги відповідно до статті 12. Бажано, щоб ці функції виконувалися одним пунктом зв'язку.

3. Кожна Сторона протягом трьох місяців з дня набрання чинності цієї

Конвенцією стосовно цієї Сторони інформує інші Сторони через зазначений в статті 20 секретаріат про те, який орган або які органи були призначені цією Стороною як її пункт (и) зв'язку та її компетентний орган або органи.

4. Кожна Сторона протягом одного місяця з дня прийняття рішення інформує інші Сторони через секретаріат про будь-які зміни, що стосуються призначень, зроблених нею відповідно до пункту 3 цієї статті.

5. Кожна Сторона забезпечує безперервне функціонування свого пункту зв'язку і систем повідомлення про промислові аварії відповідно до статті 10.

6. Кожна Сторона забезпечує безперервне функціонування свого пункту зв'язку і органів, що відповідають згідно зі статтею 12 за направлення і одержання запитів про надання допомоги і прийняття таких пропозицій.

Стаття 18

Конференція Сторін

1. Представники Сторін складають Конференцію Сторін цієї Конвенції і проводять свої наради на регулярній основі. Перша нарада Конференції Сторін проводиться не пізніше, ніж через один рік з дня набрання чинності цією Конвенцією. У подальшому наради Конференції Сторін проводитимуться принаймні один раз на рік або на письмове прохання будь-якої Сторони за умови, що протягом шести місяців з дня повідомлення їх секретаріатом про це прохання воно буде підтримане принаймні однією третиною Сторін.

2. Конференція Сторін:

a) розглядає хід виконання цієї Конвенції;

b) здійснює консультативні функції, спрямовані на зміцнення можливостей Сторін щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх транскордонного впливу та на сприяння технічної допомоги і консультацій на прохання Сторін, що мають справу з промисловими аваріями;

c) у разі необхідності, створює робочі групи та інші відповідні механізми для розгляду питань, пов'язаних із здійсненням і розвитком цієї Конвенції, і для підготовки з цією метою відповідних досліджень та іншої документації, а також для подання рекомендацій на розгляд Конференції Сторін;

d) виконує такі функції, які можуть бути необхідними відповідно до положень цієї Конвенції;

е) на своєму першому засіданні розглядає і приймає консенсусом правила для процедур нарад.

3. При здійсненні своїх функцій Конференція Сторін, коли вона вважає це за доцільне, співпрацює також з іншими відповідними міжнародними організаціями.

4. Конференція Сторін на своїй першій нараді визначає програму роботи, зокрема щодо пунктів, що містяться в додатку XII до цієї Конвенції. Конференція Сторін також приймає рішення щодо методів роботи, включаючи використання національних центрів і співробітництво з відповідними міжнародними організаціями, створення системи з метою полегшення виконання цієї Конвенції, зокрема для надання взаємної допомоги в разі промислової аварії, і враховуючи ту, що має до цього відношення діяльність, що проводиться в рамках відповідних міжнародних організацій. Як частина програми роботи Конференція Сторін розглядає діяльність існуючих національних, регіональних і міжнародних центрів, а також інших органів і програм, спрямовану на координацію інформаційної діяльності та зусиль щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідацію їх наслідків з метою визначення того, які можуть знадобитися додаткові міжнародні установи або центри для здійснення завдань, перерахованих у додатку XII.

5. Учасники Конференції Сторін на своїй першій нараді приступають до розгляду процедур створення найбільш сприятливих умов для обміну технологією в галузі запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх впливу.

6. Конференція Сторін затверджує керівні принципи і критерії, що сприяють визначенню небезпечної діяльності для цілей цієї Конвенції.

Стаття 19

Право голосу

1. За винятком випадків, передбачених у пункті 2 цієї статті, кожна Сторона цієї Конвенції має один голос.

2. Регіональні організації економічної інтеграції, які визначаються в статті 27, користуються своїм правом голосу з питань, що належать до їх компетенції, маючи кількість голосів, що дорівнює кількості країн-членів, які є Сторонами цієї Конвенції. Такі організації втрачають право голосу, якщо їхні держави-члени здійснюють своє право голосу, і навпаки.

Стаття 20

Секретаріат

Виконавчий секретар Європейської економічної комісії виконує наступні функції:

- a) скликає та готує наради Сторін;
- b) передає Сторонам доповіді та іншу інформацію, отриману відповідно до положень цієї Конвенції;
- c) виконує такі функції, які можуть бути визначені Сторонами.

Стаття 21

Врегулювання спорів

1. При виникненні спору між двома або більше Сторонами щодо тлумачення або застосування цієї Конвенції вони намагаються врегулювати спір шляхом переговорів або будь-яким іншим шляхом врегулювання спору, прийнятним для конфліктуючих сторін.

2. При підписанні, ратифікації, прийнятті, затвердженні цієї Конвенції або приєднанні до неї чи в будь-який час після цього будь-яка Сторона може письмово заявити Депозитарію про те, що стосовно спору, не врегульованого згідно з пунктом 1 цієї статті, вона приймає один або обидва способи врегулювання спорів як обов'язкові для будь-якої Сторони, що приймає на себе таке ж зобов'язання:

- a) передача спору до Міжнародного Суду;
 - b) арбітражне слухання відповідно до процедури, викладеної в додатку XIII до цієї Конвенції.
3. Якщо сторони, які беруть участь у спорі, прийняли обидва способи врегулювання спорів, зазначені в пункті 2 цієї статті, спір може бути переданий тільки до Міжнародного Суду, якщо сторони не домовляться про інше.

Стаття 22

Обмеження щодо надання інформації

1. Положення цієї Конвенції не зачіпають прав або обов'язків Сторін, що випливають з їх національного законодавства, правил, адміністративних положень або прийнятої правової практики та застосовних міжнародних правил щодо захисту інформації, що відноситься до даних особистого характеру, промислової та комерційної таємниці, включаючи інтелектуальну власність, або національну безпеку.

2. Якщо Сторона вирішує надати таку, що захищається, інформацію, іншій Стороні, то Сторона, яка отримує таку інформацію, поважає конфіденційність отриманої інформації та діє згідно з умовами, на яких вона була надана, і використовує цю інформацію лише для тих цілей, в яких вона була передана.

Стаття 23

Виконання Конвенції

Сторони періодично подають доповіді про хід виконання цієї Конвенції.

Стаття 24

Двосторонні та багатосторонні договори

1. Для виконання своїх зобов'язань щодо цієї Конвенції Сторони можуть зберігати існуючі або укладати нові двосторонні чи багатосторонні договори або інші домовленості.

2. Положення цієї Конвенції не зачіпають право Сторін вживати, за необхідності, на основі двосторонніх чи багатосторонніх договорів, більш суворих заходів, ніж ті, що передбачені цієї Конвенцією.

Стаття 25

Статус Додатків

Додатки до цієї Конвенції є її невід'ємною частиною.

Стаття 26

Поправки до Конвенції

1. Будь-яка Сторона може пропонувати поправки до цієї Конвенції.

2. Текст будь-якої запропонованої поправки до цієї Конвенції подається в письмовій формі Виконавчому секретареві Європейської економічної комісії, який надсилає його всім Сторонам. Конференція Сторін обговорює запропоновані поправки на своїй черговій щорічній нараді за тієї умови, що такі пропозиції були надіслані Виконавчим секретарем Європейської економічної комісії Сторонам принаймні за дев'яносто днів до наради.

3. Що стосується поправок до цієї Конвенції – за винятком поправок до додатка I, процедура внесення яких описується в пункті 4 цієї статті, – то:

а) поправки приймаються консенсусом Сторін, присутніх на нараді, і представляються Депозитарієм всім Сторонам для ратифікації, прийняття або затвердження;

б) документи про ратифікацію, прийняття або затвердження поправок здаються на зберігання Депозитарію. Поправки, прийняті відповідно до цієї статті, набирають чинності для Сторін, що їх прийняли, на дев'яностий день після дати отримання Депозитарієм шістнадцятого документа про ратифікацію, прийняття або затвердження;

с) у подальшому поправки набирають чинності для будь-якої іншої Сторони на дев'яностий день після здачі на зберігання цією Стороною своїх документів про ратифікацію, прийняття або затвердження поправок.

4. Що стосується поправок до додатка I, то:

а) Сторони докладають усіх зусиль для досягнення угоди консенсусом. Якщо всі засоби для досягнення консенсусу були вичерпані і угоди не досягнуто, то як останній засіб, поправка приймається більшістю в дев'ять десятих голосів присутніх на нараді та які беруть участь у голосуванні. Поправки, прийняті Конференцією Сторін, направляються Сторонам і рекомендуються для затвердження;

б) після закінчення дванадцяти місяців після дати повідомлення про них Виконавчим секретарем Європейської економічної комісії поправки до додатка I набирають чинності для тих Сторін цієї Конвенції, які не надали повідомлення відповідно до положень пункту 4 с) цієї статті, за умови, що принаймні шістнадцять Сторін не надали такого повідомлення;

с) будь-яка Сторона, яка неспроможна затвердити яку-небудь поправку до додатка I цієї Конвенції, повідомляє про це в письмовому вигляді Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії протягом дванадцяти місяців після

дати отримання повідомлення про прийняття поправки. Виконавчий секретар негайно повідомляє всім Сторонам про отримання будь-якого такого повідомлення. Будь-яка Сторона може в будь-який час прийняти поправку, відмовившись від своєї попередньої заяви, і після цього дана поправка до додатка I вступає в силу для цієї Сторони;

d) для цілей цієї частини Конвенції вираз «присутні і беруть участь у голосуванні» означає Сторони, які присутні та голосують за чи проти.

Стаття 27

Підписання

Ця Конвенція відкрита для підписання в Хельсінкі з 17 по 18 березня 1992 року включно і потім в штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку до 18 вересня 1992 року державами-членами Європейської економічної комісії, а також державами, що мають консультативний статус при Європейській економічній комісії відповідно до пункту 8 резолюції 36 (IV) Економічної та Соціальної Ради від 28 березня 1947 року, і регіональними організаціями економічної інтеграції, створеним суверенними державами-членами Європейської економічної комісії, яким їх держави-члени передали повноваження з питань, що регулюються цією Конвенцією, включаючи повноваження укладати договори, що стосуються даних питань.

Стаття 28

Депозитарій

Як депозитарій цієї Конвенції виступає Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 29

Ратифікація, прийняття, затвердження та приєднання

1. Ця Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню державами і регіональними організаціями економічної інтеграції, зазначеними в статті 27.
2. Ця Конвенція відкрита для приєднання для держав і організацій, зазначених у статті 27.
3. Будь-яка зазначена в статті 27 організація, яка стає Стороною цієї Конвенції за

умови, що жодна з держав-членів цієї організації не є Стороною цієї Конвенції, буде пов'язана всіма зобов'язаннями, передбаченими цією Конвенцією. У разі, коли одна чи декілька держав-членів такої організації є Сторонами цієї Конвенції, така організація та її держави-члени приймають рішення про свою належну відповідальність за виконання своїх зобов'язань за цією Конвенцією. У таких випадках ця організація та її держави-члени не можуть одночасно користуватися правами, передбаченими цією Конвенцією.

4. У своїх документах про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання регіональні організації економічної інтеграції, зазначені в статті 27, заявляють про межі своєї компетенції щодо питань, які регулюються цією Конвенцією. Ці організації також інформують Депозитарій про будь-яку істотну зміну меж своєї компетенції.

Стаття 30

Набрання чинності

1. Ця Конвенція набирає чинності на дев'яностий день після дати здачі на зберігання шістнадцятого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання.

2. Для цілей пункту 1 цієї статті будь-який документ, зданий на зберігання будь-якою організацією, зазначеною в статті 27, не розглядається як додатковий до документів, зданих на зберігання державами-членами такої організації.

3. Для кожної зазначеної в статті 27 держави або організації, яка ратифікує, приймає або затверджує цю Конвенцію чи приєднується до неї після здачі на зберігання шістнадцятого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання, ця Конвенція набирає чинності на дев'яностий день після дати здачі на зберігання такою державою або організацією свого документа про ратифікацію, прийняття, затвердження або приєднання.

Стаття 31

Вихід з Конвенції

1. У будь-який час після закінчення трьох років з дня набрання чинності цією Конвенцією по відношенню до будь-якої Сторони ця Сторона може вийти з Конвенції шляхом направлення письмового повідомлення Депозитарію. Будь-який такий вихід набирає чинності на дев'яностий день після дати отримання такого повідомлення Депозитарієм.

2. Будь-який такий вихід не зачіпає застосування статті 4 до будь-якої діяльності, щодо якої зроблено повідомлення відповідно до пункту 1 статті 4 або передане прохання про проведення обговорень відповідно до пункту 2 статті 4.

Стаття 32

Автентичність текстів

Оригінал цієї Конвенції, англійський, російський та французький тексти якого є рівноавтентичними, здається на зберігання Генеральному секретарю Організації Об'єднаних Націй.

На посвідчення чого ті, що нижче підписались, належним чином на те уповноважені особи, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в м. Хельсінкі сімнадцятого березня тисяча дев'ятсот дев'яносто другого року.

Додаток І

Небезпечні речовини для цілей визначення небезпечних видів діяльності¹

Якщо речовина або суміш, які конкретно вказані в частині II, входять також в одну або декілька категорій, наведених у частині I, то в такому випадку використовується гранична кількість, вказана в частині II.

Для визначення небезпечних видів діяльності Сторони беруть до уваги фактичні або ймовірні небезпечні характеристики та/або кількості усіх присутніх небезпечних речовин або небезпечних речовин, стосовно яких раціонально передбачити можливість їх створення при втраті контролю над будь-якою діяльністю, в тому числі діяльністю щодо зберігання у межах того чи іншого небезпечного виду діяльності.

Частина I

Категорії речовин і сумішей, не вказаних конкретно у частині II

Категорія згідно із Узгодженою на глобальному рівні системою класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції ООН (СГС)		Гранична кількість (у метр. тоннах)
1.	Гостротоксичні, клас 1, усі шляхи потрапляння в організм ²	20
2.	Гостротоксичні:	200
	Клас 2, усі шляхи потрапляння в організм ³	
	Клас 3, інгаляційний шлях потрапляння в організм ⁴	
3.	Специфічна токсичність для окремого цільового органу, при поодинокому впливі, клас 1 ⁵	200
4.	Вибухові - нестійкі вибухові або вибухові, в тих випадках коли речовина, суміш або виріб входить в підклас 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 або 1.6 глави 2.1.2 критеріїв СГС, або речовини або суміші, що володіють вибуховими властивостями згідно з випробуванням серії 2, передбаченим у частині I "Випробування і критерії" Рекомендацій ООН із перевезення небезпечних вантажів, та не належать до класів небезпеки "Органічні пероксиди" або Речовини і суміші, що саморозкладаються"	50
5.	Вибухові, у тих випадках коли речовина, суміш або виріб входить у підклас 1.4 глави 2.1.2 критеріїв СГС ^{7,8}	200
6.	Займисті гази, клас 1 або 2 ⁹	50
7.	Аерозолі, ¹⁰ клас 1 або 2, які містять горючі гази класу 1 або 2, або горючі рідини класу 1	500 (нетто)
8.	Аерозолі, ¹⁰ клас 1 або 2, які не містять горючі гази класу 1 або 2, або горючі рідини класу 1 ¹¹	50 000 (нетто)

9.	Окислюючі гази, клас 1 ¹²	200
10.	Легкозаймисті рідини:	50
	Горючі рідини, клас 1, або	
	Горючі рідини, клас 2 або 3, які зберігаються при температурі, що перевищує їх температуру кипіння ¹³ або	
	інші рідини, температура спалаху яких нижче або дорівнює 60 ⁰ С, які зберігаються при температурі, що перевищує їх температуру кипіння ¹⁴	
11.	Легкозаймисті рідини:	200
	Горючі рідини, клас 2 або 3, які при особливих умовах обробки, таких як висока температура або високий тиск, можуть створювати небезпеку промислової аварії ¹⁵ , або	
	інші рідини, температура спалаху яких нижче або дорівнює 60 ⁰ С, які при особливих умовах обробки, таких як висока температура або високий тиск, можуть створювати небезпеку промислової аварії ¹⁴	
12.	Горючі рідини, клас 2 або 3, не охоплені пунктами 10 і 11 ¹⁶	50 000
13.	Речовини і суміші, що саморозкладаються, та органічні пероксиди	50
	Речовини і суміші, що саморозкладаються, тип А або В, або	
	Органічні пероксиди, тип А або В ¹⁷	
14.	Речовини і суміші, що саморозкладаються, та органічні пероксиди	200
	Речовини і суміші, що саморозкладаються, типу С, D, Е або F, або	
	Органічні пероксиди типу С, D, Е або F ¹⁸	
15.	Пірофорні рідини та тверді речовини, клас 1	200
16.	Окислюючі рідини та тверді речовини, клас 1,2 або 3	200
17.	Речовини, небезпечні у водному середовищі, клас гострої токсичності 1 або клас хронічної токсичності 1 ¹⁹	200
18.	Речовини, небезпечні у водному середовищі, клас хронічної токсичності 2 ²⁰	500
19.	Речовини і суміші, які вступають у небезпечну реакцію з водою, такі як ацетилхлорид, тетрахлорид титана	500
20.	Речовини і суміші, які при контакті з водою виділяють горючі гази, категорія 1 ²¹	500
21.	Речовини і суміші, які при контакті з водою виділяють токсичні гази (речовини і суміші, які при контакті з водою або вологим повітрям виділяють гази, що відносяться до гостро токсичних класу 1, 2 або 3, такі як фосфід алюмінію або п'ятисірчистий фосфор)	200

Частина II

Конкретні речовини

Речовина		Гранична кількість (у метр. тоннах)
1a.	Нітрат амонію ²²	10 000
1b.	Нітрат амонію ²³	5 000
1c.	Нітрат амонію ²⁴	2 500
1d.	Нітрат амонію ²⁵	50
2a.	Нітрат калію ²⁶	10 000
2b.	Нітрат калію ²⁷	5 000
3.	Пентаоксид миш'яку, миш'якова (V) кислота і/або її солі	2
4.	Триоксид миш'яку, миш'яковиста (III) кислота і/або її солі	0,1
5.	Бром	100
6.	Хлор	25
7.	З'єднання нікелю у вигляді інгаляційного порошку: монооксид нікелю, діоксин нікелю, сульфід нікелю, дисульфід тринікелю, триоксид динікеля	1
8.	Етиленімін	20
9.	Фтор	20
10.	Формальдегід (концентрація $\geq 90\%$)	50
11.	Водень	50
12.	Хлороводень (зріджений газ)	250
13.	Алкіли свинцю	50
14.	Зріджені горючі гази, клас 1 або 2 (включаючи зріджений нафтовий газ), або природній газ ²⁸	200
15.	Ацетилен	50
16.	Оксид етилену	50
17.	Оксид пропілену	50
18.	Метанол	5 000
19.	4,4'-метилен-біс (2-хлоранилин) і/або його солі у вигляді порошку	0,01
20.	Метилізоціанат	0,15
21.	Кисень	2 000
22.	Диозицинат толутуола (2,4 – диозоцианатотолуол і 2,6 – диозоцианатотолуол)	100
23.	Хлорокис вуглецю (фосген)	0,75
24.	Арсін (миш'яковий водень)	1
25.	Фосфін (фосфористий водень)	1
26.	Дихлорид сірки	1
27.	Триоксид сірки	75

28.	Поліхлоробензофурани та поліхлоробензодіоксини (включно з тетрахлордибензодіоксин (ТХДД), розраховані в еквіваленті ТХДД ²⁹	0,001
29.	Наступні канцерогенні речовини і суміші, які містять такі канцерогенні речовини у концентрації вище 5% ваги:	2
	4-амінофеніл і/або його солі, бензилхлорид, бензидин і/або його солі, біс (хлорметилловий) ефір, хлорметилловий метилефір, 1,2-диброметан, диетилсульфат, диметилкарбамоїлхлорид, 1,2-дибром-3-хлорпропан, 1,2-диметилгідазин, диметилнітрозамін, гексаметилфосфортримід, гідазин, 2-нафтаамін і/або солі, 4-нітродифеніл і 1,3-пропансульфон	
30.	Нафтопродукти та альтернативні види пального	25 000
	а) газоліни та нафта;	
	б) гаси (включаючи пальне для реактивних двигунів)	
	с) газойли (включаючи дизельне пальне, пальне комунально-побутового призначення і змішані газойли);	
	д) важкі види пального;	
	е) альтернативні види палива, які використовуються для тих же цілей та мають аналогічні властивості з точки зору горючості та екологічної небезпеки, що і продукти, вказані у пунктах а)-д)	
31.	Безводний аміак	200
32.	Трифтористий бор	20
33.	Сірчаний водень	20
34.	Піперідин	200
35.	Біс (2-диметиламиноетил) (метил) амін	200
36.	3-(2-етилогесилокс) пропіламін	200
37.	Суміші гідрохлориду натрію, включені до класу гостротоксичних речовин у водному середовищі 1 (H400), які містять менше 5% активного хлору і не включені ні в які інші класи небезпечних речовин в частині 1 додатка 1 ³⁰	500
38.	Пропиламін ³¹	2 000
39.	Трет-бутилакрилат ³¹	500
40.	2-метил-3-бутеннітрил ³¹	2 000
41.	Тетрагідро-3,5-диметил-1,3,5-тиадіазин-2-тион (дазомет) ³¹	200
42.	Метилакрилат ³¹	2 000
43.	3-метилпірідін ³¹	2 000
44.	1-бром-3-хлорпропан ³¹	2 000

Примітки:

¹Критерії згідно із Узгодженою на глобальному рівні системою класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції ООН (СГС) (ST/SG/AC/10/30/Rev.4). При класифікації речовин або сумішей для цілей частини I цього додатка Сторонам слід використовувати нижченаведені критерії, якщо тільки в національному законодавстві не прийняті інші юридично обов'язкові критерії. Суміші розглядаються так само, як чисті речовини, за умови що вони залишаються в межах концентрацій, встановлених відповідно до їх властивостей згідно з СГС, якщо немає вказівки на їх процентний склад або іншої конкретної вказівки.

²Згідно з критеріями, вказаними у главах 3.1.2 і 3.1.3 СГС.

³Згідно з критеріями, вказаними у главах 3.1.2 і 3.1.3 СГС.

⁴Речовини, що відносяться до класу 3 небезпеки гострої пероральної токсичності, включаються в позицію 2 по гострій токсичності речовини в тих випадках, коли не може бути проведена ні класифікація гострої токсичності при інгаляційному впливі, ні класифікація гострої токсичності при дермальному впливі, наприклад через нестачу переконливих даних про токсичність при такому впливі.

⁵Речовини, які викликають значну токсичність у людей або щодо яких на підставі даних досліджень на піддослідних тваринах можна вважати, що вони потенційно можуть викликати значну токсичність у людей після одноразового впливу. Докладніші вказівки наведені на рис. 3.8.1 і в таблиці 3.8.1 частини 3 СГС.

⁶Випробування вибухових властивостей речовин і сумішей є необхідним тільки в тих випадках, коли за підсумками процедури попередньої перевірки відповідно до частини 6 додатка 3 до Керівництва із випробовувань та критеріїв встановлено, що речовина або суміш потенційно володіє вибуховими властивостями.

⁷Клас небезпеки "Вибухові" включає вибухові вироби. Якщо кількість вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, відома, то для цілей цієї Конвенції враховується ця кількість. Якщо кількість вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, невідома, то для цілей цієї Конвенції як вибухова розглядається весь виріб.

⁸Коли вибухові речовини підкласу 1.4 не упаковані або перепаковані, вони включаються в позицію 4 ("Вибухові"), якщо тільки небезпека не обумовлюється як така, що раніше віднесена до підкласу 1.4 відповідно до СГС.

⁹Відповідно до критеріїв, наведених у главі 2.2.2 СГС.

¹⁰Аерозолі класифікуються згідно з критеріями, наведеними в розділі 2.3 СГС і Керівництві з випробовувань та критеріїв, частина III, розділ 31, на які там робиться посилання.

¹¹Для використання цієї позиції потрібно документальне підтвердження того, що в дозаторі аерозолю не міститься ні займистого газу класу 1 або 2, ні займистої рідини класу 1.

¹²Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.4.2 СГС.

¹³Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.6.2 СГС.

¹⁴Рідини з температурою спалаху більше 35° C для деяких цілей регулювання (наприклад, на транспорті) можуть розглядатися як незайmistі рідини в разі отримання негативних результатів при проведенні випробування L.2 на стійкість горіння, передбаченого в частині III розділу 32 Керівництва з випробовувань і критеріїв. Однак це положення втрачає свою силу в умовах підвищених параметрів, наприклад при підвищенні температури або тиску, і тоді дані рідини включаються в цю позицію.

¹⁵Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.6.2 СГС.

¹⁶Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.6.2 СГС.

¹⁷Відповідно до критеріїв, наведених в розділах 2.8.2 і 2.15.2.2 СГС.

¹⁸Відповідно до критеріїв, наведених в розділах 2.8.2 і 2.15.2.2 СГС.

¹⁹Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 4.1.2 СГС.

²⁰Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 4.1.2 СГС.

²¹Відповідно до критеріїв, наведених в розділі 2.12.2 СГС.

²²Нітрат амонію (10 000): добрива, здатні до самопідтримуючого розкладання.

До цієї категорії належать складні / складові добрива на основі нітрату амонію (складні/ складові добрива, що містять нітрат амонію разом з фосфатом та/або вуглекислим калієм), які здатні до самопідтримуючого розкладання згідно із випробуванням з використанням лотка (див. Керівництво з випробовувань і критеріїв, частина III, підрозділ 38.2) і в яких вміст азоту за рахунок присутності нітрату амонію становить:

а) від 15,75% до 24,5% за вагою (показники вмісту азоту в 15,75% і 24,5% за вагою як результату присутності нітрату амонію відповідають показникам вмісту останнього 45% і 70%), а також які або містять не більше 0,4% горючих/органічних матеріалів, або відповідають вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталеві труби);

б) не більше 15,75% за вагою і необмежену кількість горючих матеріалів.

²³Нітрат амонію (5 000): сорти, призначені для використання в добривах.

Тут йдеться про прості добрива на основі нітрату амонію і складні/складові добрива на основі нітрату амонію, в яких вміст азоту за рахунок присутності нітрату амонію становить:

а) більше 24,5% за вагою, за винятком сумішей простих добрив на основі нітрату амонію з доломітом, вапном та/або карбонатом кальцію з чистотою не менше 90%;

б) більше 15,75% за вагою для сумішей нітрату та сульфату амонію;

с) >28% (показник вмісту азоту 28% за вагою як результат присутності у споживанні простого нітрату амонію відповідає показнику вмісту останнього 80%) за вагою для сумішей сировини на основі нітрату амонію з доломітом, вапном та/або карбонатом кальцію з чистотою не менше 90%;

і які відповідають вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталеві труби).

²⁴Нітрат амонію (2 500): технічний.

До цієї категорії належать:

а) нітрат амонію і суміші нітрату амонію, в яких вміст азоту за рахунок присутності нітрату амонію становить:

i) від 24,5% до 28% за вагою і в яких міститься не більше 0,4% горючих речовин;

ii) більш 28% за вагою і в яких міститься не більше 0,2% горючих речовин;

б) водні розчини нітрату амонію, в яких концентрація нітрату амонію становить понад 80% за вагою.

²⁵Нітрат амонію (50): "некондиційний" матеріал і добрива, що не відповідають вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталеві труби).

До цієї категорії належать:

а) матеріали, вилучені в процесі виробництва, а також нітрат амонію і суміші нітрату амонію, прості добрива на основі нітрату амонію і складові/складні добрива на основі нітрату амонію, що зазначені в примітках 23 та 24, які повертаються або були повернуті кінцевим користувачем виробнику на тимчасове зберігання або на переробне підприємство для

переробки, рециркуляції або обробки з метою безпечного використання, оскільки вони більше не відповідають специфікаціям, наведеним в примітках 23 та 24;

б) добрива, що зазначаються в примітці 22 а) і примітці 23, які не задовольняють вимогам відповідного випробування на опірність детонації (наприклад, випробування з використанням 4-дюймової сталевий труби).

²⁶Нітрат калію (10 000): складові добрива на основі нітрату калію (у прілірованому/гранульованому вигляді), які володіють тими ж властивостями, що і чистий нітрат калію.

²⁷Нітрат калію (5 000): складові добрива на основі нітрату калію (у кристалічному вигляді), які мають ті ж небезпечні властивості, що і чистий нітрат калію.

²⁸Збагачений біогаз: для цілей здійснення Конвенції збагачений біогаз може бути класифікований відповідно до позиції 14 в частині 2 додатка І в тих випадках, коли він був оброблений відповідно до застосовних стандартів для очищеного і збагаченого біогазу, що забезпечують якість, еквівалентну якості природного газу, в тому числі за змістом метану, і коли в ньому міститься максимум 1% кисню.

²⁹Поліхлордибензофурани і поліхлордибензодіоксини.

Кількості поліхлордибензофуранів і поліхлордибензодіоксинів розраховуються з використанням таких коефіцієнтів еквівалентної токсичності діоксину і діоксиноподібних з'єднань (КЕТ) для людей і ссавців, які були визначені Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) і переглянуті в 2005 році:

КЕТ ВООЗ 2005 року

Діоксини	КЕТ	Фурани	КЕТ
2,3,7,8-ТХДД	1	2,3,7,8-ТХДФ	0,1
1,2,3,7,8-ПеХДД	1	2,3,4,7,8-ПеХДФ	0,3
1,2,3,4,7,8-ГеХДД	0,1	1,2,3,7,8-ПеХДФ	0,03
1,2,3,6,7,8-ГеХДД	0,1	1,2,3,4,7,8-ГеХДФ	0,1
1,2,3,7,8,9-ГеХДД	0,1	1,2,3,7,8,9-ГеХДФ	0,1
1,2,3,4,6,7,8-ГпХДД	0,01	2,3,4,6,7,8-ГеХДФ	0,1
ОХДД	0,0003	1,2,3,7,8,9-ГеХДФ	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-ГпХДФ	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-ГпХДФ	0,01
		ОХДФ	0,0003

Скорочення: Ге = гекса, Гп = гепта, О = окта, Пе = пента, Т = тетра.

Джерело: Martin Van den Berg and others, "The 2005 World Health Organization Reevaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxins-like Compounds", *Toxicological Sciences*, vol. 93, No. 2 (October 2006), pp. 223-241.

³⁰За умови, що вказана суміш у випадку відсутності гіпохлориту натрію не буде класифікована, як гостротоксична речовина у водному середовищі, клас 1.

³¹У тих випадках, коли небезпечна речовина підпадає під категорію горючих рідин або горючих газів, для цілей Конвенції використовуються найменші порогові значення.

Додаток II

Процедура комісії із запитів відповідно до статей 4 та 5

1. Сторона (ни), яка запитує (ють), повідомляє (ють) секретаріат про те, що вона або вони передає (ють) питання в комісію із запитів, яка утворюється відповідно до положень цього додатка. У повідомленні зазначається предмет запита. Секретаріат негайно сповіщає всі Сторони цієї Конвенції про таке повідомлення.
2. Комісія із запитів складається з трьох членів. Як Сторона, яка запитує, так і інша Сторона в процедурі розгляду запита призначають по одному науковому або технічному експерту, і двоє призначених таким чином експертів за взаємною згодою призначають третього експерта, який виконує функції голови комісії із запитів. Останній не може бути громадянином однієї зі сторін у процедурі розгляду запита, не може мати своє постійне місце проживання на території однієї з цих сторін, не може перебувати ні в одній з них на службі і не може в будь-якому іншому статусі мати відношення до цієї справи.
3. Якщо після закінчення двох місяців після призначення другого експерта голову комісії із запитів не призначено, то на прохання будь-якої зі сторін Виконавчий секретар Європейської економічної комісії призначає його протягом наступних двох місяців.
4. Якщо жодна зі сторін у процедурі розгляду запита не призначає експерта протягом одного місяця після отримання нею повідомлення Секретаріата, то інша сторона має право інформувати про це Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає голову комісії із запитів протягом наступних двох місяців. Після свого призначення голова комісії із запитів просить сторону, яка ще не призначила експерта, зробити це протягом одного місяця. Якщо вона не зробить цього протягом такого терміну, голова сповіщає Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає цього експерта протягом наступних двох місяців.
5. Комісія із запитів приймає свої власні правила процедури.
6. Комісія із запитів може вживати всіх необхідних заходів для виконання своїх функцій.
7. Сторони в процедурі розгляду запита сприяють роботі комісії із запитів, використовуючи, зокрема, всі наявні в їхньому розпорядженні засоби:
 - а) надають комісії із запитів всі відповідні документи, послуги та інформацію;
 - б) при необхідності надають комісії із запитів можливість викликати свідків або експертів і заслуховувати їх свідчення.

8. Сторони та експерти зберігають ² конфіденційність будь-якої інформації, отриманої ними в конфіденційному порядку під час роботи комісії із запитів.

9. Якщо одна зі сторін у процедурі розгляду запита не з'являється в комісію із запитів або не бере участі в розгляді своєї справи, то інша сторона може просити комісію із запитів продовжити розгляд та завершити свою роботу. Відсутність однієї із сторін або неспроможність однієї із сторін взяти участь у розгляді своєї справи не є перешкодою для продовження та завершення роботи комісії із запитів.

10. Якщо комісія із запитів не прийме іншого рішення, виходячи з конкретних обставин справи, то витрати комісії із запитів, включаючи винагороду її членів, покриваються порівну сторонами в процедурі розгляду запита. Комісія із запитів реєструє всі свої витрати та надає Сторонам остаточний звіт щодо цих витрат.

11. Будь-яка Сторона, яка має інтерес практичного характеру до предмета процедури розгляду запита і якої може стосуватися висновок у цій справі, може з відома комісії із запитів взяти участь у розгляді.

12. Рішення комісії із запитів по питаннях процедури приймаються більшістю голосів її членів. Остаточний висновок комісії із запитів відображає думку більшості її членів і включає будь-яку розбіжність думок.

13. Комісія із запитів виносить свій остаточний висновок протягом двох місяців після дати її утворення, якщо тільки вона не вважатиме за необхідне продовжити цей термін на період, що не перевищує двох місяців.

14. Остаточний висновок комісії із запитів ґрунтується на визнаних наукових принципах. Остаточний висновок надсилається комісією із запитів сторонам, які беруть участь у процедурі розгляду запита, і Секретаріату.

Додаток III

Процедури відповідно до статті 4

1. Сторона походження може витребувати проведення консультацій з іншою Стороною відповідно до пунктів 2-5 цього додатка для визначення того, чи є ця Сторона зачепленою Стороною.
2. Щодо запланованого або вже здійснюваного виду небезпечної діяльності Сторона походження з метою проведення належних і ефективних консультацій забезпечує повідомлення будь-якій Стороні, яка, на її думку, може стати зачепленою Стороною, причому робить це якомога раніше і не пізніше того терміну, коли вона проінформує своє власне населення про цей запланований вид діяльності, або який вже здійснюється. Стосовно небезпечних видів діяльності, які здійснюються, таке повідомлення надсилається не пізніше, ніж через два роки після набрання чинності цією Конвенцією для Сторони походження.
3. Це повідомлення має, серед іншого, містити наступне:
 - а) інформацію про небезпечну діяльність, у тому числі будь-яку наявну інформацію або повідомлення, як, наприклад, інформацію, передбачену відповідно до статті 6, про її можливий транскордонний вплив в разі промислової аварії;
 - б) вказівку на розумний термін, у якій необхідно дати відповідь згідно з пунктом 4 цього додатка, з урахуванням характеру діяльності; і може включати також інформацію, передбачену в пункті 6 цього додатка.
4. Сторони, які повідомляються протягом терміну, узгодженого в повідомленні, надають відповідь Стороні походження, підтверджуючи факт отримання повідомлення і вказуючи, чи мають вони намір отримати консультації.
5. Якщо сторона, яка була повідомлена, вказує, що вона не має наміру отримати консультації, або якщо вона не дасть відповіді в термін, узгоджений в повідомленні, то положення наступних пунктів цього додатка не застосовуються. У цьому випадку за Стороною походження зберігається право самій вирішувати, чи слід їй проводити оцінку і аналіз на основі її національного законодавства і практики.
6. Після отримання від Сторони, яка була повідомлена, відповіді із зазначенням бажання отримати консультації Сторона походження, якщо вона ще не зробила цього, надає Стороні, яка була повідомлена:
 - а) відповідну інформацію щодо термінів проведення аналізу із зазначенням термінів передачі зауважень;
 - б) відповідну інформацію про небезпечну діяльність та її транскордонний вплив у разі промислової аварії;

с) можливість брати участь в оцінці інформації або будь-якого повідомлення про можливий транскордонний вплив.

7. Зачеплена Сторона на прохання Сторони походження надає останній розумно доступну інформацію щодо потенційно зачепленого району в межах дії юрисдикції зачепленої Сторони, якщо така інформація необхідна для підготовки оцінки, аналізу і заходів. Ця інформація надається негайно та, коли це необхідно, через спільний орган, якщо такий існує.

8. Сторона походження при необхідності безпосередньо або через спільний орган, якщо такий існує, надає зачепленій Стороні документацію щодо аналізу та оцінки відповідно до опису, що міститься в пунктах 1 та 2 додатка V.

9. Заінтересовані Сторони інформують громадськість у районах, щодо яких існує реальна ймовірність піддатися впливу небезпечної діяльності, організовує поширення серед громадськості і направляє владі у відповідному районі документацію з аналізу та оцінки. Сторони забезпечують їм можливість висловлювати зауваження або заперечення щодо небезпечної діяльності і забезпечують доведення їхньої точки зору в розумні терміни до відомого компетентного органу Сторони походження або безпосередньо, або, при необхідності, через Сторону походження.

10. Сторона походження після завершення підготовки документації з аналізу та оцінки без необґрунтованої затримки бере участь у консультаціях із зачепленою Стороною, що стосуються, зокрема, транскордонного впливу небезпечної діяльності в разі промислової аварії, а також заходів щодо зменшення або ліквідації її впливу. Такі консультації можуть стосуватися наступних питань:

- а) можливих альтернатив даної небезпечної діяльності, включаючи альтернативу невжиття заходів, а також можливих заходів щодо пом'якшення транскордонного впливу за рахунок Сторони походження;
- б) інших форм можливої взаємної допомоги з метою зменшення будь-якого транскордонного впливу;
- с) будь-яких інших відповідних питань.

Заінтересовані Сторони узгодять на початковому етапі таких консультацій питання про їх тривалість у рамках прийнятних часових рамок. Будь-які такі консультації можуть проводитися в рамках відповідного спільного органу там, де такий існує.

11. Заінтересовані Сторони забезпечують належний облік результатів аналізу і оцінки, а також зауважень по них, отриманих відповідно до пункту 9 цього додатка, і результати консультацій, про які йдеться в пункті 10 цього додатка.

12. Сторона походження повідомляє Сторони, які зачеплені, про будь-яке рішення щодо даної діяльності із зазначенням причин та обґрунтувань.

13. У тому випадку, якщо будь-якій заінтересованій Стороні стає відома додаткова інформація про транскордонний вплив небезпечної діяльності, яка не була відома під час проведення консультацій щодо цієї діяльності, ця Сторона негайно інформує іншу заінтересовану сторону або Сторони. На прохання однієї із заінтересованих Сторін поновлюється проведення консультацій.

Додаток IV

Заходи щодо запобігання аваріям, вжиті відповідно до статті 6

Наступні заходи можуть здійснюватися залежно від національного законодавства та практики Сторонами, компетентними органами, операторами або спільними зусиллями.

1. Встановлення загальних або конкретних цілей в галузі безпеки.
2. Затвердження законодавчих положень або керівних принципів, що стосуються заходів безпеки і норм безпеки.
3. Визначення тих видів небезпечної діяльності, що вимагають вжиття спеціальних заходів із запобігання аваріям, які можуть включати систему ліцензування або санкціонування.
4. Оцінка аналізу ризику або досліджень з питань забезпечення безпеки під час проведення небезпечної діяльності та план дій щодо здійснення необхідних заходів.
5. Надання компетентним органам інформації, необхідної для оцінки ризику.
6. Застосування найбільш відповідної технології з метою упередження промислових аварій та захисту людей і навколишнього середовища.
7. Проведення з метою запобігання промисловим аваріям відповідного навчання і підготовки всіх осіб, що беруть участь в проведенні небезпечної діяльності на промислових майданчиках як у звичайних, так і в незвичайних умовах.
8. Введення в дію внутрішніх структур і методів управління з метою забезпечення ефективного дотримання та забезпечення норм безпеки.
9. Моніторинг та аналіз небезпечної діяльності та проведення інспекцій.

Додаток V

Аналіз та оцінка

1. Масштаби і глибина аналізу та оцінки небезпечної діяльності варіюються залежно від поставленої мети.

2. У наведеній нижче таблиці показано, для мети відповідних статей, коло питань, які слід розглядати при проведенні аналізу і оцінки:

Мета аналізу	Питання, що підлягають розгляду
Планування на випадок надзвичайних ситуацій відповідно до статті 8	1) кількості та якості небезпечних речовин на промисловому об'єкті; 2) короткі описові сценарії репрезентативних моделей промислових аварій, які можуть статися в результаті небезпечної діяльності, включаючи вказівку ймовірності кожної з них; 3) для кожного сценарію: а) приблизний обсяг викиду; б) ступінь і серйозність наслідків як для людей, так і для навколишнього середовища, при сприятливих і несприятливих умовах, у тому числі розміри небезпечних зон, що виникають у результаті аварії; с) період часу, в межах якого початкова подія може перерости в промислову аварію; д) будь-які заходи, які можуть бути вжиті для зведення до мінімуму можливості ескалації аварії; 4) чисельність і розподіл населення в прилеглих районах, включаючи будь-які великі концентрації людей, які можуть опинитися в небезпечній зоні; 5) вік, мобільність і вразливість цього населення.
Прийняття рішень про розміщення відповідно до статті 7	На додаток до пунктів 1-5 вище: 6) серйозність шкоди для людей і навколишнього середовища залежно від характеру і обставин викиду; 7) відстань від місця проведення небезпечної діяльності, на якому існує реальна ймовірність шкідливого впливу на людей і навколишнє середовище в разі промислової аварії; 8) така ж інформація не тільки для ситуації в даний момент, але і для запланованого або прогнозованого розвитку майбутніх подій.
Інформація, яка надається громадськості відповідно	На додаток до пунктів 1-4 вище: 9) Люди, які можуть постраждати в результаті

до статті 9	промислової аварії.
Заходи щодо запобігання аваріям відповідно до статті 6	На додаток до пунктів 4-9 вище для заходів із запобігання аваріям потребуватимуться більш детальні варіанти описів і оцінок, що містяться у пунктах 1-3. Крім цих описів і оцінок слід також охопити такі питання: 10) умови зберігання і роботи з небезпечними матеріалами та їх кількість; 11) перелік сценаріїв для видів промислових аварій, що мають серйозні наслідки, з прикладами для всього діапазону масштабів аварій і з зазначенням можливості впливу здійснюваної поблизу діяльності; 12) для кожного сценарію - опис подій, які можуть призвести до промислової аварії, і етапів її можливої ескалації; 13) оцінка, принаймні в загальних рисах, ймовірності кожного з етапів з урахуванням заходів, передбачених у пункті 14; 14) опис запобіжних заходів з точки зору обладнання та процедур, призначених для зведення до мінімуму можливості кожного етапу; 15) оцінка можливих наслідків відхилення від нормальних експлуатаційних умов, а також відповідних заходів для безпечного припинення небезпечної діяльності або її частини в разі виникнення надзвичайної ситуації та необхідності підготовки персоналу з метою забезпечення якнайшвидшого виявлення можливих серйозних відхилень і вжиття відповідних заходів; 16) оцінка того етапу, на якому зміна, ремонт і технічне обслуговування установки, на якій проводиться небезпечна діяльність, може загрожувати здійсненню заходів з контролю, а також подальшим заходам з метою контролю.

Додаток VI

Ухвалення рішень про розміщення відповідно до статті 7

Наведений нижче текст ілюструє питання, які слід розглядати відповідно до статті 7.

1. Результати аналізу ризику та оцінки, включаючи оцінку фізичних характеристик району, в якому планується здійснювати небезпечну діяльність, згідно з додатком V.
2. Результати консультацій і участь громадськості.
3. Аналіз зростання або зменшення ризику, що несе будь-яка подія на території заінтересованої Сторони в зв'язку з небезпечною діяльністю, яка здійснюється на території Сторони походження.
4. Оцінка небезпеки для навколишнього середовища, у тому числі будь-який транскордонний вплив.
5. Оцінка нових видів небезпечної діяльності, які могли б бути джерелом ризику.
6. Розгляд питання про розміщення нових і про значну модифікацію видів небезпечної діяльності, які вже здійснюються на безпечній відстані від існуючих населених пунктів, а також про створення зон безпеки навколо об'єктів, на яких здійснюється небезпечна діяльність; у цих районах слід уважно вивчати такі заходи, які призводять до зростання чисельності населення, яке знаходиться під загрозою, або збільшують будь-яким іншим чином ступінь ризику.

Додаток VII

Заходи щодо забезпечення готовності до надзвичайних ситуацій відповідно до статті 8

1. Слід здійснювати координацію всіх планів дій у надзвичайних ситуаціях як на промислових майданчиках, так і за їх межами, з метою вжиття комплексних і ефективних заходів з ліквідації наслідків аварії.
2. До планів дій в надзвичайних ситуаціях слід включати заходи, необхідні для локалізації надзвичайних ситуацій, а також для зведення до мінімуму їх транскордонного впливу. До них слід також включати заходи щодо оповіщення населення і, в разі необхідності, заходи з його евакуації, інші захисні або рятувальні заходи, а також опис медичних служб.
3. До планів дій в надзвичайних ситуаціях слід включати - для персоналу, що працює на промислових майданчиках, осіб, які можуть бути зачеплені надзвичайними ситуаціями, і для рятувальників - детальні технічні та організаційні процедури, що вимагаються для вжиття заходів у разі промислової аварії транскордонного впливу, і для запобігання і зведення до мінімуму впливу на людей і навколишнє середовище як на промисловому майданчику, так і за її межами.
4. У планах дій в надзвичайних ситуаціях на промислових майданчиках могли б, наприклад, охоплюватися такі питання:
 - a) розподіл організаційних функцій і відповідальності на промисловому майданчику щодо вжиття заходів у разі надзвичайної ситуації;
 - b) опис заходів, які слід вжити у разі промислової аварії або її неминучої загрози, з метою взяття на контроль обставин або запобігання виникненню такої події або ж докладну вказівку на те, де такий опис може бути знайдено;
 - c) опис наявного обладнання і ресурсів;
 - d) заходи щодо забезпечення якнайшвидшого оповіщення про промислові аварії державного органу, відповідального за дії з ліквідації в разі надзвичайних ситуацій за межами промислових майданчиків, у т.ч. тип інформації, яку слід включати в початкове оповіщення, а також заходи щодо забезпечення більш детальної інформації по мірі її надходження;
 - e) заходи з підготовки персоналу до виконання своїх обов'язків.
5. У планах дій в надзвичайних ситуаціях за межами промислових майданчиків могли б, наприклад, охоплюватися такі питання:
 - a) розподіл організаційних функцій і відповідальності за межами промислового майданчика щодо вжиття заходів у разі надзвичайної ситуації, в тому числі вказівку того, яким чином досягається відповідність з планами заходів для промислового майданчика;
 - b) методи та процедури для використання рятувальним та медичним персоналами;

- с) методи швидкого визначення зачепленого району;
- d) заходи щодо забезпечення якнайшвидшого оповіщення зачеплених або потенційно зачеплених Сторін про промислову аварію і щодо подальшого підтримання зв'язку;
- е) виявлення ресурсів, необхідних для здійснення плану і заходів з координації;
- f) заходи із забезпечення громадськості інформацією, включаючи, при необхідності, заходи щодо доповнення та повторного надання інформації, що передається громадськості відповідно до статті 9;
- g) заходи щодо здійснення підготовки та проведення навчань.

6. Плани дій в надзвичайних ситуаціях могли б включати в себе заходи з оброблення, збирання, очищення, зберігання, вивезення та безпечного видалення небезпечних речовин і заражених матеріалів, а також відновлювальні заходи.

Додаток VIII

Інформація, що надається громадськості відповідно до статті 9

1. Назва компанії, адреса місця здійснення небезпечної діяльності та зазначення посади особи, яка надає інформацію.
2. Простий опис небезпечної діяльності, включаючи ризик.
3. Загальноприйняті або властиві даному класу речовин і сполук, що використовуються під час небезпечної діяльності, назви із зазначенням їх основних характеристик з точки зору виникаючої небезпеки або ж їх загальна класифікація за ступенем небезпеки.
4. Інформація загального характеру, яка отримується в результаті проведення оцінки впливу на навколишнє середовище, в тому випадку, якщо така оцінка має місце і належить до даного питання.
5. Загальна інформація про характер промислової аварії, яка могла б статися під час здійснення небезпечної діяльності, включаючи її потенційний вплив на населення та навколишнє середовище.
6. Належна інформація про методи оповіщення та інформування постраждалого населення в разі промислової аварії.
7. Належна інформація про необхідні дії та поведінку постраждалого населення в разі промислової аварії.
8. Належна інформація про заходи, які вживаються під час небезпечної діяльності, включаючи зв'язок з аварійними службами, з метою боротьби з промисловими аваріями, зменшення їх серйозності та пом'якшення їх впливу.
9. Загальна інформація про план дій аварійних служб в надзвичайних ситуаціях за межами промислового майданчика, який складається з метою усунення будь-якого впливу, включаючи транскордонний вплив промислової аварії, за межами промислового майданчика.
10. Загальна інформація про спеціальні вимоги та умови, що регулюють небезпечну діяльність, згідно з відповідним національним нормативним та/або адміністративним положенням, включаючи системи видачі ліцензій або дозволів.
11. Детальні дані про джерела отримання додаткової відповідної інформації.

Додаток IX

Системи повідомлення про промислові аварії відповідно до статті 10

1. Системи повідомлення про промислові аварії повинні забезпечувати максимально швидку передачу даних і прогнозів відповідно до попередньо розроблених кодів з використанням сумісних систем передачі та обробки даних для оповіщення про надзвичайні ситуації та отримання відповідей і для вжиття заходів з метою зведення до мінімуму і обмеження масштабу транскордонного впливу з урахуванням різних потреб на різних рівнях.
2. Повідомлення про промислові аварії включає в себе наступні елементи:
 - а) вид і масштаби промислової аварії, пов'язані з нею небезпечні речовини (якщо відомі) і серйозність її можливого впливу;
 - б) час виникнення і точне місце аварії;
 - в) іншу наявну інформацію, яка необхідна для ефективної ліквідації наслідків промислової аварії.
3. Повідомлення про промислові аварії доповнюється через відповідні інтервали часу або в міру необхідності подальшою інформацією, яка стосується справи про розвиток ситуації стосовно транскордонного впливу.
4. Регулярно проводяться випробування і перевірки ефективності систем повідомлення про промислові аварії, включаючи регулярну підготовку відповідного персоналу. У разі необхідності такі випробування, перевірки та підготовка здійснюються на спільній основі.

Додаток X

Взаємна допомога, що надається відповідно до статті 12

1. Відповідальність за загальне керівництво, контроль, координацію і нагляд щодо надання допомоги несе Сторона, яка звернулася з проханням про допомогу. Персонал, який бере участь в операціях з надання допомоги, діє згідно з відповідними законами Сторони, яка звернулася з проханням. Відповідні органи Сторони, яка звернулася з проханням, співпрацюють з органом, який Сторона, яка надає допомогу, призначає, відповідно до статті 17, відповідальним за здійснення безпосереднього оперативного нагляду за персоналом та обладнанням, наданим Стороною, яка надає допомогу.
2. Сторона, яка звернулася з проханням, надає, в рамках своїх можливостей, наявні на місці спорудження і послуги для належної та ефективної організації використання допомоги і забезпечує захист персоналу, обладнання і матеріалів, ввезених з цією метою на її територію Стороною, яка надає допомогу, або від її імені.
3. Якщо заінтересовані Сторони не домовилися про інше, допомога надається за рахунок Сторони, яка звернулася з проханням. Сторона, що надає допомогу, може в будь-який час повністю або частково відмовитися від права на відшкодування своїх витрат.
4. Сторона, яка звернулася з проханням, вживає всіх можливих заходів, з тим щоб надати Стороні, яка надає допомогу, і особам, що діють від її імені, необхідні привілеї, імунітети чи сприяння для швидкого здійснення ними своїх функцій з надання допомоги. Сторона, яка звернулася з проханням, не зобов'язана застосовувати це положення до своїх власних громадян або осіб, які постійно проживають на її території, або надавати їм зазначені вище привілеї та імунітети.
5. Будь-яка зі Сторін вживає на прохання Сторони, яка звернулася з проханням, або Сторони, яка надає допомогу, заходи щодо полегшення транзиту через її територію персоналу, щодо якого є належним чином представлене повідомлення, а також обладнання та власності з метою надання допомоги, на території Сторони, яка звернулася з проханням, та з неї.
6. Сторона, яка звернулася з проханням, полегшує в'їзд на свою національну територію, перебування і виїзд персоналу, щодо якого є належним чином представлене повідомлення, а також обладнання та власності, що використовуються при наданні допомоги.
7. Що стосується дій, пов'язаних безпосередньо з наданням допомоги, Сторона, яка звернулася з проханням, у разі загибелі людей або отримання ними каліцтва, пошкодження або втрати власності або нанесення шкоди

навколишньому середовищу на 2 території під час надання запитуваної допомоги не пред'являє звинувачень Стороні, яка надає допомогу, або особам, що діють від її імені, звільняє їх від матеріальної відповідальності і виплачує їм компенсацію в разі загибелі або каліцтва, а також в разі втрати або заподіяння шкоди обладнанню або іншої власності, які використовувалися при наданні допомоги. Сторона, яка звернулася з проханням, несе відповідальність за врегулювання претензій, що пред'являються третіми сторонами Стороні, яка надає допомогу, або особам, що діють від її імені.

8. Заінтересовані Сторони тісно співпрацюють з метою сприяння врегулюванню судових процедур і претензій, які можуть виникнути в результаті проведення операцій з надання допомоги.

9. Будь-яка Сторона може просити про надання допомоги щодо лікування або тимчасового переміщення на територію іншої Договірної Сторони осіб, зачеплених аварією.

10. Зачеплена Сторона або Сторона, яка звернулася з проханням, може в будь-який час після відповідних консультацій і шляхом повідомлення просити про припинення допомоги, отриманої або наданої відповідно до цієї Конвенції. Відразу ж після висловлення такого прохання заінтересовані Сторони проводять консультації між собою з метою вжиття заходів щодо належного припинення допомоги.

Додаток XI

Обмін інформацією відповідно до статті 15

Інформація повинна включати наступні елементи, які також можуть бути предметом багатостороннього та двостороннього співробітництва:

- a) законодавчі та адміністративні заходи, політику, цілі та пріоритети щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідації їх наслідків, наукову діяльність і технічні заходи щодо зменшення ризику промислових аварій, що виникають під час небезпечної діяльності, включаючи пом'якшення транскордонного впливу;
- b) заходи і плани дій в надзвичайних ситуаціях на відповідному рівні, що зачіпають інші Сторони;
- c) програми моніторингу, планування, досліджень і розробок, включаючи їх здійснення і контроль за їх проведенням;
- d) заходи, вжиті щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них та ліквідацію їх наслідків;
- e) досвід дій в разі промислових аварій та співробітництво у справі ліквідації наслідків промислових аварій, що мають транскордонний вплив;
- f) запровадження та застосування найкращих наявних технологій для вдосконалення охорони довкілля та підвищення безпеки;
- g) забезпечення готовності до надзвичайних ситуацій та ліквідацію їх наслідків;
- h) методи, що використовуються для прогнозування ризику, включаючи критерії для моніторингу та оцінки транскордонного впливу.

Додаток XII

Завдання, які стосуються надання взаємної допомоги, відповідно до пункту 4 статті 18

1. Збір та поширення інформації та даних:

- a) Створення та експлуатація системи повідомлення про промислові аварії, в рамках якої може надаватися інформація про промислові аварії і про експертів з метою залучення останніх у максимально короткі терміни до діяльності з надання допомоги;
- b) створення і експлуатація бази даних з метою отримання, обробки і поширення необхідної інформації про промислові аварії, включаючи інформацію про їх вплив, а також про заходи, які вживаються і про ефективність цих заходів;
- c) складання і ведення переліку небезпечних речовин, що включає їх відповідні характеристики, а також інформацію про те, як слід поводитися з цими речовинами в разі виникнення промислової аварії;
- d) складання і ведення реєстру експертів, які можуть надати консультативну та іншу допомогу стосовно вжиття заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них та ліквідацію їх наслідків, включаючи відновлювальні заходи;
- e) ведення переліку видів небезпечної діяльності;
- f) складання і ведення переліку небезпечних речовин, які охоплюються положеннями частини 1 додатка 1.

2. Наукові дослідження, підготовка фахівців і методології:

- a) Розробка та надання моделей, складених на основі досвіду, накопиченого в зв'язку з промисловими аваріями, що відбулися, і сценаріїв застосування заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них і ліквідацію їх наслідків;
- b) сприяння навчанню і підготовці фахівців, організація міжнародних симпозіумів та розширення співробітництва в галузі досліджень і розробок.

3. Технічна допомога:

- a) Здійснення консультативних функцій, спрямованих на зміцнення спроможності вживати заходів щодо запобігання промисловим аваріям, забезпечення готовності до них та ліквідацію їх наслідків;
- b) проведення на прохання будь-якої Сторони інспекцій небезпечної діяльності, яка здійснюється, а також надання допомоги в організації її національних інспекцій відповідно до вимог цієї Конвенції.

4. Допомога в разі надзвичайної ситуації: Надання на прохання будь-якої Сторони допомоги шляхом, зокрема, направлення на місце промислової аварії експертів з метою надання консультативної та іншої допомоги з ліквідації наслідків промислової аварії.

Додаток XIII

Арбітраж

1. Сторона-позивач або Сторони-позивачі повідомляють секретаріат про те, що Сторони домовилися передати спір на арбітражний розгляд відповідно до пункту 2 статті 21 цієї Конвенції. У повідомленні зазначається предмет арбітражного розгляду, включаючи, зокрема, статті даної Конвенції стосовно тлумачення або застосування яких виник спір. Секретаріат надсилає отриману інформацію всім Сторонам цієї Конвенції.
2. Арбітражний суд складається з трьох членів. Як Сторона-позивач або Сторони-позивачі, так і інша Сторона або інші Сторони, які беруть участь у спорі, призначають по одному арбітру, і двоє призначених таким чином арбітрів за взаємною згодою призначають третього арбітра, котрий виконує функцію голови арбітражного суду. Останній не може бути громадянином однієї зі сторін спору, не може мати своє звичайне місце проживання на території однієї з цих сторін, не може перебувати ні в однієї з них на службі і не може в будь-якому іншому статусі стосуватися цієї справи.
3. Якщо після закінчення двох місяців після призначення другого арбітра голова арбітражного суду не призначений, то на прохання будь-якої зі сторін у спорі Виконавчий секретар Європейської економічної комісії призначає його протягом наступних двох місяців.
4. Якщо жодна з конфліктуючих Сторін не призначить арбітра протягом двох місяців після отримання прохання, інша сторона має право інформувати про це Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає голову арбітражного суду протягом наступних двох місяців. Після свого призначення голова арбітражного суду просить Сторону, яка ще не призначила арбітра, зробити це протягом двох місяців. Якщо вона не зробить цього протягом встановленого терміну, голова сповіщає Виконавчого секретаря Європейської економічної комісії, який призначає такого арбітра протягом наступних двох місяців.
5. Арбітражний суд виносить своє рішення згідно з міжнародним правом і відповідно до положень цієї Конвенції.
6. Будь-який арбітражний суд, заснований згідно з положеннями цього Додатка, розробляє свої власні правила процедури.
7. Рішення арбітражного суду як з процедурних питань, так і по суті справи приймаються більшістю голосів його членів.
8. Суд може вживати всіх необхідних заходів для встановлення фактів.

9. Конфліктуючі Сторони сприяють роботі арбітражного суду, зокрема, використовуючи всі наявні в їх розпорядженні засоби:

- а) надають суду всі відповідні документи, умови та інформацію;
- б) при необхідності надають суду можливість викликати свідків або експертів і заслуховувати їх свідчення.

10. Сторони й члени арбітражного суду дотримуються конфіденційності будь-якої інформації, отриманої ними конфіденційним шляхом під час арбітражного розгляду.

11. Арбітражний суд може на прохання однієї зі Сторін рекомендувати вжити тимчасові заходи захисту.

12. Якщо жодна з конфліктуючих Сторін не з'являється до арбітражного суду або не бере участі в розгляді своєї справи, інша сторона може попросити суд продовжити розгляд та прийняти своє остаточне рішення. Відсутність однієї зі сторін в суді або неспроможність однієї зі сторін брати участь у розгляді справи не є перешкодою для розгляду.

13. Арбітражний суд може розглядати та виносити рішення по зустрічних позовах, що з'являються безпосередньо з предмету справи.

14. Якщо арбітражний суд не винесе інше рішення, виходячи з конкретних обставин справи, судові витрати, включаючи оплату послуг членів суду, сторони справи несуть однаково. Суд веде облік усіх своїх витрат і надає остаточний звіт сторонам справи.

15. Будь-яка Сторона Конвенції, яка має заінтересованість юридичного характеру у предметі справи та на яку може вплинути рішення по цій справі, має право взяти участь у розгляді справи за згодою суду.

16. Арбітражний суд повинен винести своє рішення протягом п'яти місяців з дати початку розгляду справи, якщо він не буде вважати за потрібне продовжити строк розгляду на період, який не повинен перевищувати п'яти місяців.

17. Рішення арбітражного суду супроводжується поясненням причин. Це рішення є остаточним та обов'язковим для всіх сторін справи. Арбітражний суд направляє своє рішення сторонам справи та секретаріату. Секретаріат надає отриману інформацію всім Сторонам цієї Конвенції.

18. Будь-який спір, що може виникнути між сторонами щодо тлумачення або виконання рішення суду, може бути переданий будь-якою зі сторін до арбітражного суду, який виніс це рішення, або, якщо неможливо скористатися послугами останнього – до іншого суду, який буде створений таким же способом, що й перший.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

**Сторін до Конвенції про транскордонний вплив
промислових аварій, вчиненої в м. Хельсінкі
17 березня 1992 року, з поправками від 19 грудня 2015 року**

Європейський Союз

Застереження:

27 квітня 2007 року Європейське Співтовариство повідомило Генерального секретаря про своє рішення відкликати застереження, прийняте після затвердження Конвенції (див. Організація Об'єднаних Націй, Серія договорів, том 2105, стор. 575) та замінити її таким застереженням:

«Держави-члени Європейського Співтовариства у своїх взаєминах застосовуватимуть Конвенцію відповідно до внутрішніх правил Співтовариства. Тому Співтовариство залишає за собою право щодо граничних величин, зазначених у Додатку I, Частині I, № 4, 5 та 6 до Конвенції, застосовувати граничні кількості 100 тонн для броду (дуже отруйна речовина), 5000 тонн для метанолу (отруйна речовина) та 2000 тонн для кисню (окислювальна речовина)».

Франція

Застереження:

Під час прийняття Конвенції про транскордонний вплив промислових аварій, підписаної у Гельсінкі 18 березня 1992 р., Французька Республіка приєднується до застережень, висловлених Європейським Співтовариством під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти, та стверджує, що вона буде застосовувати Конвенцію відповідно до своїх зобов'язань згідно з Директивою 2012/18/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 4 липня 2012 року про контроль значних аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами (Севезо III).

Нідерланди

Застереження:

«Королівство Нідерланди залишає за собою право щодо граничних величин, зазначених у Додатку I до Конвенції, застосовувати граничні величини, зазначені в Директиві 2012/18/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 4 липня 2012 року про контроль значних аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами (Севезо III)».